

Harmadnapra

Akkor láttalak először
a poros úton közeledni
rozsmaring illatod volt és fehér inged
kihajlottam szakajtottál
csipkefa bimbója
hazavittelek mint egy talált tárgyat
néztünk egymás arcába
ki a képmás – ki az eredeti
kézfejedem a sebeket hiába tapogattam
reggel lett és este. első nap.
kifeszített ingeinket szellő fújta
hajammal mostam lábadról a port
olajjal kentem fáradt testedet
szellőjárta inged mintha élne
lett megint este és reggel. második nap.
égő csipke zsarátnoka
sebeinkben turkálunk
egészen mélyre
nyomjuk a húsba a húst
kell a bizonyosság
mert minden megváltásban ott lakik a halál
lett este és reggel. Harmadik nap.
üres teregetőállvány
lélek nélküli sír
felázott parketta
a szobából rothadó hús szaga szivárog
a próféta isten nélkül csak egy nárcisztikus báb
a gyilkos itt maradt a házban,
s azóta is a mi ruháinkat hordja.